

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iraklis Haralambidis

Vastapuoli: Calogero Casilli

Muut osapuolet: Autorità Portuale di Brindisi, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Puglia, Provincia di Brindisi, Comune di Brindisi ja Camera di Commercio Industria Artigianato ed Agricoltura di Brindisi

Tuomiolauselma

Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa SEUT 45 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että siinä ei sallita jäsenvaltion varaavan satamaviranomaisen johtajan tehtävien hoitamista kansalaisilleen.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.9.2014 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-277/13) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 96/67/EY — 11 artikla — Lentoliikenne — Maahuolintapalvelut — Palvelujen tarjoajien valinta)

(2014/C 409/19)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja F. W. Bulst)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, T. Falcão ja V. Moura Ramos)

Tuomiolauselma

- 1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla 15.10.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/67/EY 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kyseisen artiklan mukaisesti toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä valintamenettelyn järjestämiseksi niiden palvelujen tarjoajien osalta, joille annetaan Lissabonin, Porton ja Faron lentoasemilla lupa maahuolintapalvelujen tarjoamiseen ”matkataravien”, ”asematasopalvelujen” sekä ”rahdin ja postin” osalta.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 233, 10.8.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 11.9.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Eparchiako Dikastirio Lefkosias – Kypros) – Sotiris Papasavvas v. O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd ym.

(Asia C-291/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2000/31/EY — Soveltamisala — Kunnianloukkausta koskeva oikeusriita)

(2014/C 409/20)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sotiris Papasavvas

Vastaajat: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi ja Giorgios Sertis

Tuomiolauselma

- 1) Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) 2 artiklan a alakohdasta on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu "tietoyhteiskunnan palvelujen" käsite sisältää palvelut, joissa tarjotaan tietoja verkossa ja joista palvelun tarjoaja ei saa korvausta vastaanottajalta vaan internetin verkkosivustolla näkyvien mainosten tuottamista tuloista.
- 2) Direktiivi 2000/31 ei ole pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa esteenä kunnianloukkauksesta aiheutuvaa yksityis-oikeudellista vastuuta koskevan säännösten soveltamiselle.
- 3) Direktiivin 2000/31 12–14 artiklassa luetellut yksityisoikeudellisen vastuun rajoitukset eivät koske sellaisen lehdenkustannustoimintaa harjoittavan yhtiön tapausta, jolla on internet-verkkosivusto, jolla julkaistaan sanomalehden sähköinen versio, ja joka lisäksi saa korvauksensa kyseisellä sivustolla näkyvien mainosten tuottamista tuloista, jos kyseinen yhtiö tuntee julkaistut tiedot ja valvoo niitä, riippumatta siitä, onko pääsy mainitulle sivustolle ilmaista vai maksullista.
- 4) Direktiivin 2000/31 12–14 artiklassa lueteltuja yksityisoikeudellisen vastuun rajoituksia voidaan soveltaa yksityisten väliseen oikeusriitaan, joka koskee yksityisoikeudellista vastuuta kunnianloukkauksesta, jos kyseisissä artikloissa mainitut edellytykset täyttyvät.
- 5) Tietoyhteiskunnan palvelun tarjoaja ei voi direktiivin 2000/31 12–14 artiklan nojalla vastustaa yksityisoikeudellista vastuuta koskevan kanteen nostamista itseään vastaan ja sen seurauksena kansallisen tuomioistuimen välitoimien määräämistä. Palvelun tarjoaja voi vedota näissä artikloissa säädettyihin vastuunrajoituksiin kansallisen oikeuden niiden säännösten mukaisesti, joilla ne pannaan täytäntöön, tai jos tällaisia säännöksiä ei ole, kansallisen oikeuden tulkittamiseksi direktiivin mukaisesti. Direktiivillä 2000/31 ei pääasian kaltaisessa oikeusriidassa sen sijaan sellaisenaan voida luoda velvoitteita yksityiselle, eikä siihen näin ollen sellaisenaan voida vedota tätä vastaan.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11.9.2014 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Österreichischer Gewerkschaftsbund v. Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Asia C-328/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/23/EY — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä — Luovutuksensaajan velvollisuus noudattaa työehtosopimuksen määräyksiä ja ehtoja uuden työehtosopimuksen voimaantuloon asti — Työehtosopimuksen käsite — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että irtisanotulla työehtosopimuksella on jälkivaikutus uuden sopimuksen voimaantuloon asti)

(2014/C 409/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof